

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 30 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedientja v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 87.

V Ljubljani, v četrtek 16. aprila 1896.

Letnik XXIV.

Državni zbor.

Dunaj, 15. aprila.

Novoizvoljeni poslanec Voňanka stori obljubo ter izjavi, da se pridruži pravnemu ugovoru čeških poslancev z dne 9. aprila 1891.

Poslanec Eim vpraša pravosodnega ministra in ministra za deželno brambo, zakaj smejo časniki dohajati v vojaške kantine le z dovoljenjem vojaškega oblastva, češ, da se s tem omejuje osebna prostost.

Kot prva točka dnevnega reda so razne petije, ki se ali vladi izročé v rešitev ali odbijejo. Med drugimi prosi deželni odbor solnograški, da bi se naklada na pivo pobirala od pivovarjev, ne pa od gostilničarjev. Ta prošnja se sicer odbije, a zbornica sklène: Vlada se pozivlja, naj potrebno ukrene, da bodo pivovarji in tamošnje železnice v gotovih obrokih deželnemu odboru poročale o izvozu in uvozu piva.

Druga točka dnevnega reda je načrt zakona o preskrbninah civilnih državnih uradnikov, služabnikov, njihovih vdov in sirot.

Poslanec Lorber je v obče zadovoljen s to predlogo, želi pa, da bi se službena doba znižala od 40 na 35 let, da bi se za pokojnino sploh določil minimum v znesku vdovske pokojnine istega razreda, dalje naj bi tudi za to vrsto uradnikov veljala določba, da dobé pokojnino tudi pred desetim službenim letom, ako niso vsled svoje krivde postali nesposobni za službo. Govornik graja, da od 11. do 4. plačilnega razreda pada odstotek vdovskih pokojnin, dočim raste od tretjega gori.

Poslanec dr. Pientak naglašá, da je ta zakon nujno potreben, kajti mnogo je vdov, ki imajo letne pokojnine 85 gld. Po sedanjem zakonu bode najnižja pokojnina uradniških vdov 400. in služabniških 200 gld. Vsa potrebščina bode znašala prvo

leto 600.000 gld. in čez leta še le bode višja. V istem smislu govorita Barwinski in Hauck.

Zbornica na to sklène prehod v nadrobno razpravo.

Prihodnja seja jutri.

Poročila naših časopisov o slovenskih zadevah.

Iz Zagreba, 14. aprila.

Od vseh naših časopisov se bavi s slovenskimi zadevami v večem obsegu opozicijski „Agramer Tagblatt“. Posebno so zanimivi dopisi iz Primorja. Marsikaj se je v teh dopisih tudi zunanjemu svetu razjasnilo o rovanju irredente proti naši monarhiji in posebej še proti Hrvatom in Slovencem. Ni tedaj čudno, da javne oblasti na Primorskem omenjeni list plenijo, kadar prinese kak dopis iz Gorice o delovanju deželnega namestnika in njegovih oblastij. Najbolji dokaz, da je dopisnik pogodil krivice, ki se pa bojé belega dne.

Pa tudi o slovenskih razmerah na Kranjskem je prinesel omenjeni list včasí kak dopis. Ali ti dopisi so bili pisani vsi v duhu radikalne slovenske stranke, kakor se je po navadi zvala mladoslovenska stranka. Vsakega nevspeha je bila kriva klerikalna stranka, za katero dopisnik tega lista ni imel po receptu „Slovenskega Naroda“ dosti obrekovanj. „Slovenski Narod“ je bil sploh za naše političarje izvor za slovenske zadeve. Celo „Obzor“, ki hoče biti tudi klerikalen po potrebi, je zajemal vse vesti, kar jih je donášal o Slovencih, po navadi le iz „Slovenskega Naroda“, ker dopisnika nima nobenega med Slovenci.

Drugi listi pa pišejo o naših zadevah tako redko, da ni niti spomina vredno. Po tem takem ni čudno, da so taka poročila neresnična in da hrvatsko občinstvo ni dobro podučeno o slovenskih

zadevah. V novejšem času so prenehala v omenjenih listih vsaka poročila iz Ljubljane. Morda so žalostni dogodki v kranjskem deželnem zboru krivi, da se tako molči.

Zakaj zdaj „Agramer Tagblatt“ in „Obzor“ ne hvalita dr. Tavčarja in njegovih somišljenikov, ko so sklenili prijateljstvo z nemškutarji najčisteje boje? Morda se jim zdi to vendar le preveč nenaravno, pa gotovo tudi za vsakega slovenskega rodoljuba prežalosten pojav. Kakor bi pri nas vsaka zveza domoljubnih Hrvatov z mažaroni in Mažari bila obsojena, tako se bržkone in čisto po pravici sodi tudi o prijateljstvu mladoslovenske stranke z nemškutarji.

Ali ker je bila mladoslovenska stranka našim političarjem do zdaj vedno vzor pravega domoljubja, molče zdaj o vsej tej zadevi, kar pa po našem mnenju ni umestno, kajti občinstvo želi zvedeti resnico, in le ta naj se po časopisih priobčuje. Povedati vsakemu resnico, tudi če je za dotičnega neugodna, je moško in pošteno, tajiti in prikrivati kaj, pa nepotrebno, ker se tako zve prej ali slej.

Ljubljanski dopisnik „Agramer Tagblatta“ naj bi bil le te žalostne razmere razjasnil v svojih dopisih, mesto da je po nepotrebnem napadel poštenega ljubljanskega meščana in mnogoletnega mestnega zastopnika, kar je moral drugi dopisnik popraviti s tem, da je prvega popolnoma oprovrigel.

Pustite poštene mestjane na miru in poročajte vselej le resnico ne samo o privatnih nego tudi o javnih zadevah. Bodo li poročila resnična, potem se ne bode klerikalni stranki (tako zovejo vsi naši listi staroslovensko stranko) oponašalo, da je le ona kriva vsem današnjim zmešnjavam na Slovenskem. Sicer pa moramo obsoditi tudi redakcije naših listov, da se same ne podučé iz poročil samih slovenskih časopisov o slovenskih obojšajih. Kako površno sodijo o vsem slovenskem delovanju, je najboljši dokaz vprašanje žumberško.

LISTEK.

Nekaj ur v Gradcu.

(Konec.)

Vendar bi si rad še pred odhodom iz Gradca ogledal nekatere reči, pred vsem muzej. Zato poprašam bližnjega policaja, kateri v Gradcu stoji na vsakem ovinku, katera ulica pelje proti muzeju. Svetuje mi ta reditelj miru, da je najbolje peljati se nekaj časa po tramvaju, katerega so zanikarne gure ravnokar mimo privlekle. Hitro vstopim in se peljem par minut dalje, kjer mi sprevoznik že pokaže pot, po kateri pridem do muzeja. Pot pa ni bila tako kratka, kakor sem mislil; prej ko ne sem še malo zašel. Med potoma ugledam na nekem trgu polno vozičkov z nekimi čudnimi skrinjicami. Vsaka skrinjica je imela svojo številko in pa zaprta in zaklenjena je bila. Radovednost me žene, da si to reč pogledam bližje. Kar pride zraven ženska in s ključem odpre skrinjico ter vzame par steklenic mleka, zapre jo in gre dalje po svojem opravku. Aha, take mlekarke vozičke imate v Gradcu, si mislim. Kako prilična je ta naprava! Kaj, ko bi se tudi v Ljubljani kaj takega ukazalo. Samo to prosim preponižno, če bi naša mestna gosposka na te moje besede za-

ukazala take vozičke, in prepovedala tiste predrage in neprilčne ljubljanskim mlekaricam, naj vsaj nikar ne pove, da je „Martinkov“ dal povod k temu. Mlekarice, osobito posavske, so hude. „Ich kenne meine Pappenheimer!“

Ko pridem do muzeja ter iščem vrat, zagledam črno in belo na sivem zidu zapisano: Museum für heute geschlossen. Je že prav, si mislim, kakor Ribničan: „še prosili me boste, pa ne bom hotel“ in jo pomerim dalje proti hotelu, kjer sem si zjutraj najel stanovanje.

Tista velika ura na gradu je kazala pol dvanajstih, ko jo srečno pripiham do obližja hotela. Tam v neki prodajalnici zapazim, da prodajajo tudi okna po starem načinu narejena, z okroglimi stekli (Butzenscheiben). Ker nisem imel še nikakih odpuškov iz Gradca, stopim v to prodajalnico, da si jih nekaj nakupim za svoje domače ljudi. Teh odpuškov si kmalo nakupim, vprašam pa tudi, po čem prodajajo kvadrat meter tacih oken. Cena se mi je zdela prav primerna, samo do 8 gld. meter z železnim okvirom vred. Kako pametno bi bilo, si mislim, ako bi nekateri gospodje, zlasti pri podružnicah pri nas, kjer se nahajajo še taka stara okna, jih dali popraviti v ravno tej obliki, ali pa če bi stara in nerabna nadomestili s takimi novimi, ki niso predraga in desetkrat boljša, nego neumestna,

moderna. — Le malo časa mi je bilo še odmerjenega, da sem se mogel pokrepčati za vožnjo; omnibus me je v nekaj minutah „kot bi mignil“, postavil na kolodvor. Točno ob 12 in 52 minut zdrči brzovlak iz Gradca, toraj sem preživel celih pet ur v Gradcu. V železničnem vozu bi kmalo prišlo do resnega konflikta med menoj in nekaterimi krivonosimi agenti, ki so se košatili s svojimi kovčegi in drugo prtljago. K sreči mi pride na pomoč pri tem mojem antisemitskem boju nek Štajerc od ogerske meje, ki je te krivonose neusmiljeno podajal, da so nazadnje vsi odnehali in lepo ubogljivo pospravili svojo šaro po policah. Med tem mi je zginil Gradec spred oči, odprla se mi pa prekrasna murska dolina. Na nasprotni strani Mure zapazil sem tudi grad sekovških škofov. Lepi so se mi zdeli mimo ležeči vinogradi in lepi sadni vrtovi s hišami in drugim poslopjem v sredi. Mislim sem si, tu prebivajo pač srečni in blagi ljudje. To svojo misel razodel sem nekemu železniškemu uradniku, ki se je tudi peljal v tem vozu po službenih opravkih proti Ogorskemu; bil je Slovenec in blizo Celja doma. „Nikar se ne motite nad temi ljudmi“, me podučí, „to so vam res nekateri precej premožni, a so tudi sami svoji in neznansko robati, zlasti Nemci v obližju slovenske meje“. Sadno drevje je imelo vsa pobeljena debla, mlajše tudi ovito in zavarovano s turš-

h 51

Koliko se ni pisalo proti sklepom kranjskega deželnega zbora o tej zadevi, in vendar kranjski bor ni nič drugega storil nego svojo dolžnost, da je upozoril merodajne kroge, da obstoji žumberško vprašanje. Da se ni zglašil kranjski zbor, ne bi se bilo pisalo o tem vprašanju tudi po hrvatskih časopisih ter sestavljale spomenice na hrvatsko vlado o zahtevih na Žumberk. Da se je začelo razpravljati zopet o Žumberku, je zasluga poslanca Kluna, katerega so radi tega hrvatski listi napadali, ali je prav verjetno, da mu bodo še zato hvaležni, ker je to vprašanje spravil na dnevni red.

Sploh moramo reči, da je hrvatsko občinstvo o slovenskih zadevah premalo podučeno, pa je že skrajni čas, da se v tem pogledu obrne na bolje. Treba je slišati dva zvona, da se resnica zna. Naj se zategadelj v dotičnih redakcijah sode odnošaji po poročilih obeh političnih strank, pa bodo sklepi tudi pravičnejši, nego je to bilo do zdaj, ko so se poročila zajemala samo iz glasila ene stranke, dočim se je drugo popolnoma prerivalo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 16. aprila.

Poslovni red državnega zbora. Vkljub raznim poročilom še sedaj ni definitivno določeno, kako dolgo bode trajalo pomladno zasedanje poslanske zbornice. Pred nedavnim časom se je še povdarjalo, da se delegaciji snideta najkasneje v drugi polovici meseca maja in da mora toraj poslanska zbornica do srede maja biti gotova z rešitvijo sedanjih vladnih predlog. Sedaj se pa govori v parlamentarnih krogih, da pred koncem maja ni misliti na sklep sedanjega zasedanja, ker bode posebno volilna preosnova zahtevala večje število sej. V prihodnjih dneh bode z malo izjemami sleherni dan redna seja poslanske zbornice. V tekočem tednu se rešijo došle peticije in manjše predloge, prihodnji ponedeljek pa pride na vrsto prvo branje predloge o volilni reformi. Glede nadaljnjih večjih predlog se trdi, da je odvisno posvetovanje od budgetnega odseka, ki se peča s preosnovo uradniških plač in užitninskih davkov. O rešitvi nagodbe z Ogersko se splošno meni, da ne pride na vrsto v letošnjem zasedanju. Konečno se v vladnih krogih odločno zanikava vest, da namerava grof Badeni razpustiti zbornico pred koncem tekočega leta, marveč želi le, da bi sedanji državni zbor še rešil proračun za leto 1897. Koliko je resnice na tem, pokazala nam bode najbližnja bodočnost.

Katoliški shod v Levovu. Pred nedavnim časom smo ob kratkem omenili, da nameravajo prirediti gališki katoliški shod, ki se prične 22. junija zvečer s plenarnim zborovanjem. Shod bode trajal tri dni in obravnavale se bodo naslednje točke: pojasnilo o življenju katoličanov v mestih in po deželi, o javnih dobrodelnih napravah ter obširno poročilo o zločinih nedorasle mladeži in o vzrokih, vsled katerih se ti dogajajo. Obširneje se bodo razmotrivala tudi vprašanja gledé šole, obrta, poljedelstva in novodobnih znanostij.

Starčevičeva stranka. Iz Zagreba dohajajo poročila, da je opozicijski klub mestnega sveta

čino slamo proti zajcem. Glede obdelovanja polja sem zapazil od Gradca do slovenske narodne meje nerazdeljene njive, brez leh, od todi so pod Mariborom v široke lehe, nižje doli proti kranjski meji pa kakor pri nas.

V Mariboru me je vabila lepa nova frančiškanska cerkev, naj si jo ogledam, a sem odložil to na bolj ugodni čas.

Tudi prijazno Celje me je vabilo s svojo mično lego v svojo sredo, a moral sem dalje z graškimi utisi proti domu, odklanjaje za enkrat bratsko ponudbo.

Od todi proti Ljubljani zdela se mi je pot nekam enolična, menda radi tega, ker mi je že znana, ali pa zato, ker je res taka. Le plavi in njihova vratolomna vožnja po deroči Savi me je še zanimala. Tudi to se mi je za malo zdelo, da tu okoli Zagorja kalijo bistro Savo z neko črno vodo, ki priteka v njo iz premogokopov ter jo s tem pripravljajo ob dobro ime. Mrak je objemal Ljubljano, ko se pripeljem na kolodvor; črna, temna, pozna noč pa zemljo, ko se pripeljem na svoj dom, kjer sem domačim pripovedoval, kako sem mesto v Istri zašel v Gradec, kjer se mi je tako godilo, kakor sem tu popisal.

Martinkov.

objavil izjavo, v kateri se zatrjuje, da se popolnoma strinja z nazeri Starčevičeve stranke. Vsled tega je v novjšem času nekoliko več upanja, da se združijo razne razcepljene frakcije. Na to posebno uspešno delujejo dalmatinski pravaši. Do sedaj seveda ni nikake jasnosti v tej zadevi, marveč je treba čakati, da se objavi sklep shoda Folnegovičeve frakcije, ki se vrši 29. t. m. in na katerem se bode končno rešilo vprašanje glede združenja.

Nemški državni zbor se snide jutri k nadaljnjemu posvetovanju. V naslednjih dneh do binkoštnih praznikov mu je rešiti celo vrsto predlog. Jedna izmed najvažnejših predlog je meščanski zakonik, katerega je rešena še le jedna četrtina. Na dnevnem redu je tudi trgovinska pogodba z Japonom. Izračunali so, da bode treba najmanj 31 sej, ako hoče državni zbor rešiti celo kopo nujnega dela. Merodajni krogi sicer nimajo mnogo upanja, da bi se uresničila vladna želja, kajti posamne seje gotovo ne bodo brez burnih debat, kakoršne se pojavljajo navadno v nemški zbornici in ki nimajo drugega namena, nego da ovirajo skupno delovanje.

Francoske razmere. O razpору mej Bourgeoisovim kabinetom in senatom smo že precej pisali in povedali razna mnenja merodajnih francoskih faktorjev. Zanimivo je pa poleg tega tudi stališče socialstov nasproti sedanjim vladnim krogom. Gotovo je namreč, da si skušajo sedanje razpore kolikor možno izkoristiti za svoje namene. Ako senat ne odebri dohodninskega zakona, ako zbornica ugovarja vladni predlogi in ako Faure ne potrdi imenovanega zakona, tedaj bodo pokazali socialisti svoje rozičke ter pometli s pozorišča, kar jim ne ugaja. V prvi vrsti preti nevarnost potem predsedniku Faure, katerega že sedaj težko gledajo na čelu francoske ljudovlade. Vsekako je pričakovati neizogibne in zelo neprijetne krize, ki bode imela mnogo slabih posledic.

Turška vlada še sedaj ni storila tega, kar je bila obljubila evropskim poslanikom povodom pogajanja z Armenci v Zeitunu. To samo ni v razmerah, kakoršne vladajo v Turčiji, nič nenavadnega, kajti znano je že celemu omikanemu svetu, da je Turčija v izpolnovanju svojih obljub vselej figa-mož. Značilnejši pa so vzroki, vsled katerih baje turška vlada noče odzvati ondotne posadke v Carigrad. Izgovarja se namreč, da Armenci ne marajo izročiti vsega orožja, kolikor ga ne potrebujejo za lovske namene, in da skrivoma izdelujejo dinamitne bombe, s katerimi se hočejo pripravljati na nove upore. Po teh poročilih bi sodil vsak, kdor ni popolno prepričan o njih neresničnosti, da so vse upore in neredne proizvodili le armenski prebivalci in da so vladni organi popolno nedolžni. Evropski poslaniki so se tedaj gotovo prenaglili, ko so vsled imenovanih obljub odstopili od svojih zahtev. Turčija je le takrat voljna ustreči zahtevam raznih podložnih narodov, kadar jej preti nevarnost, pozabi pa takoj na storjene obljube, ko se iznebi nadležnežev.

Socijalne stvari.

'Ali za male obrtnike res ni rešitve?

(Konec.)

Ziva Kristusova vera nas mora pripeljati do tega, da si naredimo krščanske postave, po katerih bo skrbjeno za vse stanovce. Na zemlji je dovolj prostora za vse ljudi, in ni treba, da bi se po liberalnih naukah mej seboj kakor zverina uničevali z divjo konkurenco, le vsakemu je treba odkazati delo, za katero je zmožen, pa bodo vsi živeli. Delo se mora urediti, ne sme biti preveč trgovcev, ne preveč obrtnikov, še manj pa preveč postopačev; od vsacega stanu naj jih bo toliko, kar jih je res treba, potem ne bo treba nobene konkurence, ker bo vsak dovolj zaslužka imel. Saj je še dovolj neobdelane zemlje na svetu, tiste naj se loti brezposelna preobilica ljudstva, in kedar se tako pomnoži kmetijski stan, ki je podlaga vsega, potem bo sčasoma že spet več prostora za nove trgovce, obrtnike in višje stanovce. V krščanskem srednjem veku, katerega liberalci „mračnega“ imenujejo, je bilo vse drugače in vse bolj skrbjeno za vse stanovce, posebno za trgovce in obrtnike; krščanska vera je bila pač podlaga vse postavodaje, ki se je naslanjala na zapoved: ljubi Boga čez vse in bližnjega kakor samega sebe. Skrbelo se je za to, da so zamogli vsi živeti, še revežem ni bilo treba stradati, redila jih je krščanska ljubezen in usmiljenost.

Ni res, kar bogati židovi in njih liberalni hlapci trdijo, da za malega obrtnika ni rešitve; ampak mi

pravimo: za njega je in mora biti rešitev! Krščanska država se mora ravnati po krščanskih načelih, zato mora z modrimi postavami poskrbeti, da bo vsem državljanom mogoče živeti, tedaj tudi malim obrtnikom. Ali naj se stroji odpravijo? Nikakor! Oni so človeku v pomoč in mu delo olajšajo ter mu lahko priskrbijo več počitka. — Pa država mora za to skrbeti, da stroji ne bodo služili samo bogatašem, temveč tudi malim obrtnikom in delavcem. Zdaj preklinjajo stroje mali mojstri in delavci, ker obojim zaslužek jemljejo; naj pa država tudi malim mojstrom stroje preskrbi, delavcem pa naj s postavami zboljša gmetno stanje, potem bodo kljub strojem vsi delavci delo dobili, mali mojstri pa bodo zamogli s tovarnami konkurirati.

Sploh pa naj država skrbi, da se jedne in iste vrste blaga ne bo preveč izdelalo; tovarno ustanoviti pa naj ne dovoli vsakteremu bogatemu spekulantu, ki se dotičnega rokodelstva niti ni učil; najbolje bi bilo, da bi se od vsacega rokodelstva posebej ustanovile po raznih deželah ločene obrtne zadruge, in da bi se le tistim dovolilo, ustanavljati tovarne, katerih dobiček bi se obrnil v korist cele zadruge. — Tudi to bi se moralo postavno določiti, da bi obrtne zadruge svoje izdelke same prodajale in nihče drugi. Zdaj je redko, da bi obrtnik svoje izdelke sam prodajal; le kar se pri njem naroči, to proda sam in po tisti ceni, katero sam določi, kar pa več naredi, to pošlje prekupeu ali trgovcu, kateri za blago plača, kar se njemu zdi. Mnogi rokodelci pa sploh le za prekupece delajo, da imajo vsaj stalež, čeprav le pičel zaslužek; prekupec obogati, njegovi rokodelci pa ostanejo reveži. Ako bi delali na račun obrtne zadruge, morala bi jih tista pošteno plačati. Obrtna zadruga vsake stroke bi morala pravico imeti, da določi število mojstrov, koliko jih sme biti v dotični deželi in koliko v vsakem okrajnem glavarstvu, nadalje kolko pomočnikov in učencev sme vsaki mojster vsprejeti. Grda razvada in zloraba obrtne prostosti, da nekateri mojstri s samimi učenci delajo, in kader se je učenec izučil, oziroma svoja štiri leta stradanja in trdega dela prestal, da ga mojster brž odslovi in drugega učenca poišče, katerega zopet ni treba plačati, mora se na vsak način primerno vrediti.

Sploh bi morale zadruge za to skrbeti, da se učenci dobro izučijo, in kdor ne zna dovolj, naj se mu ne da spričevalo pomočnika.

To so le nekatere misli, katere smo v naglici načrtali, da obrtnikom pokažemo, da njim pomagati ni nemogoče, ako bi le vlada in državni zbor dobro voljo za to imela. Če pa sami sebi dobro hočejo, ne smejo voliti z liberalci, ampak s krščansko stranko, katere ima resnično voljo, skrbeti za blagor vseh stanov, posebno pa za blagor delavnih ljudij, kmetov, obrtnikov in delavcev.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 16. aprila.

(Dunajski pomožni odbor za poškodovane po potresu) nam je po svojem tajniku dvornem svetniku Sukljeju poslal poročilo o svojem delovanju. Iz tega poročila posnamemo, da je 18. julija poslal odbor deželnemu predsedstvu 158.119 gld., in sedaj pozneje še nabranih 7541 gld. 46 kr. torej skupaj zdatno svoto 165.660 gld. 46 kr. — Vkljub ogromnemu delu, ki ga je imel dunajski odbor, znašajo stroški samo 1227 gld. 12 kr.; odbor pa je denar sproti nalagal in s tem pridobil obresti za 1420 gld. 18 kr., torej so troški za 193 gld. 06 kr. manjši nego obresti naloženega denarja. Iz tega poročila se razvidi, kako požrtovalno, neumorno, uspešno in modro je deloval dunajski pomožni odbor; naša dolžnost je, da izrečemo v ime poškodovanih po potresu, katerim je bila s to srečno akcijo dunajskega pomožnega odbora nesreča zdatno oblažena, najiskrenejšo zahvalo, vzlasti zasluži tajnik odbora dvorni svetnik Suklje za mnoge njegove trude v polni meri zaslužen priznanje. — Mili Bog stotero plačuj radodarnim Dunajčanom to izredno blagotvornost!

(Iz mestnega zbora ljubljanskega.) V večerajšnji seji mestnega zbora ljubljanskega je naznanil župan, da je dunajski pomožni odbor za poškodovane po potresu prenehal, ter si izprosil dovoljenja, da odboru pismeno izreče zahvalo v imenu mesta. — Deželna vlada naznanja, da ne dovoli mestu novega loterijskega posojila za jeden milijon gld., ter da glede vojaškega oskrbovališča ostane pri svojih za-

hlevah, da se ondi zgradi oskrbovalno skladišče; tudi se s ponudbeno svoto glede 120.000 gld. ne more pogajati. Dopisa se izročita finančnemu odseku v poročanje. — Nadalje je na predlog mest. odbornika Hribarja mestni zbor izrekel obžalovanje nad neosnovanim napadom „Agrar Tagblatt“ na mestnega odbornika in trgovca Petričiča. — Glede dopisa dež. vlade, s katerim je odlonila predloženi regulacijski načrt za Ljubljano, se po poročilu odb. Pirca sklone, ne pritožiti se na ministerstvo, ker bi se s tem grajenje hiš preveč zavleklo. — Odbornik dr. Krisper stavi predlog, naročiti stavbenim podjetnikom, da skrbijo za javno varnost pri postavljanju odrov, nadalje predlaga, da se zopet s topom naznanja ogenj v Ljubljani. — Odbornik Iv. Hribar predlaga, naj se 100.000 gld. iz amortizacijskega fonda mestnega loterijskega posojila dovoli za grajenje hiš ter se obrestuje s 4½ odst. od najemnine. — O rač. zaključku mestne hranilnice je poročal odbor. Svetek ter omenjal lepega napredka mestne hranilnice. Cistega dobička je imela za 1895 leto 15.259 gld., rezervnega zaklada ima 37.956 gl. v letošnji šesti upravni dobi. — Odbornik Hribar je obžaloval, da je županstvo ustanovitev hranilnice zavlačevalo celih šest let, ker bi sedaj približno računljeno imela že kakih 250.000 gld. rezervnega zaklada in bi lahko pomagala mestu v sedanjih zadregah. — Po našem mnenju ta krivda ne zadene samo župana, marveč tudi večino mestnega zbora; ako je namreč večina odbornikov videla, da županstvo brez vzroka zavlačuje ustanovitev hranilnice tri leta, zakaj ga je po preteku zakonite dobe zopet postavila na čelo mestni upravi. Vsi taki udarci, ki sedaj lete od strani odb. Hribarja na župana, z isto silo padajo nanj in na stranko, ki je odgovorna za mestno gospodarstvo. — O prodaji stavišča, kjer ste stali hiši za uboge v Gradišči, sklone mestni zbor po poročilu odbornika dr. Gogala stavišča prodati ter denar naložiti k glavnici za uboge, dokler mesto ne sezida družega poslopja za uboge. Vsprejet je bil tudi predlog odb. dr. Stareta naprositi vlado, naj v ta namen doda tej glavnici tudi denar, ki je bil določen v podporo za grajenje nove ubožnice. — Odbornik Gogala predlaga, naj se primerno popravi in odobri proračun stroškov za šolski vrt pri šoli na Barji. Sprejeto. — Glede prošnje društva gospej krščanske ljubezni za letni prispevek 300 gld. za „Josefinum“ predlaga odbornik Gogala, da se za sedaj ne usliši, ker mestu primanjkuje denarja. Odbornik Hribar predlaga podpore 100 gld., odbornik dr. Gregorič 200 gld., odbornik Velkavrh je za predlog poročevalčev, odbornik Kalan pojasni blage namene omenjenega zavoda, ter nasproti očitanjem, da morajo stari posli plačevati, mladi pa plačevati in trdo delati, opozarja, da zasedaj kakor bi zavod rad vse posle oskrboval brezplačno, ne more tega, ker je zavod še zelo zadolžen, plačilo pa je neznatno in glede dela je prav, da posli delajo, kolikor še morejo, za dekleta, ki so brez službe, pa je zavod upravljalno zavetišče za njih poštenje, ter priporoča zato predlog dr. Gregoriča. Sprejeta je bila podpora 100 gld. — Na to se je rešilo več stavbenih stvari. Seja se je potem pretrgala in predložila na soboto ob 6. uri zvečer.

(Novo mašo) bodo letos darovali sledeči gospodje bogoslovci iz ljubljanskega semenišča: Benedičič Jakob iz Škofje Loke, Erker Josip iz Srednje Vasi, Gliebe Josip z Ravnega Dola, Gnidovec Janez iz Ajdovca, Godec Janez iz Bohinjske Bistrice, Koprivec Peter iz Škofje Loke, Mihelčič Janez iz Semiča, Plešić Ant. Pad. od Sv. Katarine, Preželj Luka iz Bohinjske Bistrice, Znidaršič Anton Pad. iz Dobrepolja. — Iz tretjega leta gospodje: Balob Janez iz Šiške, Klemen Janez iz Brezovca pri Ljubljani, Oranič Frančišek iz Križa pri Trzinu, Ramoveš Jakob iz Smlednika, Smukavec Janez iz Bohinjske Bistrice, Siraj Andrej iz Blok, Zavbi Janez iz Blagovice.

(† Monsign. dr. Ivan Šust.) Iz Trsta se nam poroča, da pokopljejo truplo umrlega prošta dr. Šusta v petek ob 10. uri. Truplo preneso v župnijsko cerkev Marije Pomočnice in od tam na pokopališče sv. Ane. — V soboto je v stolni cerkvi slovesno zadušno opravilo.

(† Dr. V. Oblak.) Privatni docent za slovansko jezikoslovje na graškem vseučilišču, je umrl večeraj doma v Celju. Rajnik je bil učenjak, zlasti gledé na slovansko dijalektologijo prvi strokovnjak. Pisal je mnogo v Jagičev „Archiv für slavische Philologie“, zlasti ocene, in nekaj let sem je vsak „Letopis Matice Slovenske“ prinesel kak Oblakov spis. Za vedo je rajnik žrtvoval mnogo. Dasi zelo bolehen potoval je vendar v Macedonijo, hodil po vaseh, poslušal narodno govornico ter tudi doživel, kakor znano, mnogo neprijetnosti. Lanske počitnice je bil v vipavski dolini, da bi dognal, v katerem narečju je pisal Janez Kriški. Rajnik je imel biti v kratkem imenovan izvanrednim profesorjem na vseučilišču, a bolezen, ki ga je mučila še izza gimnazijskih let, ugonobila je mlado, slovanskemu in posebej slovenskemu jezikoslovju in slovstvu toliko obetajoče življenje. Pogreba, ki je jutri v Celju, se udeležé, kakor čujemo, tudi slovenski visokošolci iz Grada. N. v m. p.!

(Slavnostni izredni občni zbor „Glasbene Matice“) kateri se je vršil sinoči v ljubljanski mestni dvorani, zbral je neobičajno lepo število društvenih članov. Zborovanje je otvoril društveni predsednik g. Ivan Ravnihar s pozdravom, v kojem se je zahvalil tudi magistratu za blagohotno prepustitev mestne dvorane v svrhu zborovanja. Društveni tajnik, g. dr. Vladimir Foerster podal je v skrbno in temeljito sestavljenem poročilu sliko delovanja odbora „Glasbene Matice“ in onega pevskega zbora od prvih pojavov ideje, naj se priredita zahvalna in dobrodelna koncerta „Glasbene Matice“ na Dunaji, tja do slavne izvršitve v dneh 23. in 25. sušca t. l. Poročilo to, koje je vzel občni zbor z odobravanjem in se zahvalo na znanje, objavimo v celoti. V imenu odbora „Glasbene Matice“ proslavljal je rač. svetnik gosp. Ant. Svetek zasluge, koje so si pridobili za društvo sploh in za prospeh dunajskih koncertov „Glasbene Matice“ posebej, gospodje c. kr. deželni predsednik Viktor baron Hein, dvorni svetnik Fran Suklje in skladatelj dr. Anton Dvořák ter stavlil predlog, naj imenuje občni zbor imenovane častni člani „Glasbene Matice“. Občni zbor glasoval je za ta predlog z živahnim odobravanjem soglasno. Gospodoma dež. sod. svetniku Ivanu Vencajzu in koncertnemu vodji Mateju Hubadu izrekel je pa občni zbor vsled predloga g. dr. M. Hudnika uvažuje istih zasluge in neumorno delovanje javno zahvalo in priznanje društva.

(Slovenski umetnik v tujini.) Slovenski operni pevec g. Josip Trtnik je sedaj za jedno leto angažovan na mestnem gledališču v Brnu ter je postal ljubimec tamošnjega jako strogega in razvajenega občinstva. Kritika hvali njegov močni in lepi glas ter umetniško predavanje, občinstvo pa mu pri vsaki priliki prireja navdušene ovacije. G. Trtnik ostane to leto v Brnu, potem nastopi engagement na dvorni operi v Draždanah.

(Za zidanje nove cerkve na Colu nad Vipavo) je podaril presvetli cesar 300 gld.

(Na Rožniku) dobi prijazna cerkev zopet novo olupšavo; postavljata se namreč nova kamenita stranska oltarja. Delo bode dovršeno do druge nedelje 26. t. m. ko se vrši na Rožniku slovesna služba božja.

(Iz Vodice) 14. aprila: „Kako je kaj v Vodica ob obletnici potresa?“ tako bi utegnil kak znanec vprašati. Naj kratke odgovorim vsem radovednejšem. Cerkev smo začeli podirati velikonočni torek in danes, čez jeden teden, je že podrt razun zvonika. Cerkev ni več videti. Le velikanska grobija priča, da je tukaj stala velika stavba. V pohvalo Vodičanov moram naznaniti, da so to izvršili ljudje sami. Pa kako so delali? Podprli so zid s „puntami“ t. j. z močnimi tramovi, podkopali ga in potem od nasprotni strani s „puntami“ potisnili. Kadar je bilo že nevarno podkopavati, zmislile so si prebrisane glavičke drugi pripomoček. Vzeli so železni drog, na katerem je bil natakunjen križ vrh zvonika, ko je ta še strehe imel, natakunili so ga na dolg tram, postavili pod zid dva tesarska stola v oddalji tega trama, položili na ta stola druga dva tramova, vrhu teh dejali dva valjarja, nanja položili tram z železnim drogom in ga gonili na valjarjih sem in tje in suvali v zid toliko časa, da se je razrušil, prav po na-

činu starih Rimljanov, ki so z „ovnom“ rušili mestno zidovje. — Zanimivo utegne biti za starinovedce, da smo našli v cerkvenem zidovju mnogo ostankov od nekdanje stare cerkvice, zidane v gotškem slogu. Našli smo več kosov od stebrov, grebenov in reber; še precej dobro ohranjen kapitel z reliefom človeške podobe, ki drži v rokah grb; dva sklepna kamena z rožo in jednega z grbom. Utegne se še kaj dobiti pri razkopavanju. Na vseh kamnih se pozna, da so bili barvani, pa pozneje pobeljeni. Kakega mojsterskega znamenja ni mogoče razločiti, ker je čez barvo še belež. O tej stari cerkvi je menda že nekaj objavljenega, pa ne vem kje. Prav hvaležen bi bil, če kdo to naznani župnijskemu uradu v Vodica. Imenovala se je menda „s. Margaritha in silvis“, ker je bil tukaj nekaj velik gozd. Kogar zanima ta starina, naj si jo pride ogledat v Vodice.

(Iz Poljanice) 15. aprila. Poročati Vam imam o tretji nezgodi, ki se je pripetila v tovarni za les v Rogu (Hornwald). V ponedeljek 13. t. m. gre nek delavec na vse zgodaj k stroju, ki je bil že v toku, kolesa mazat; kar ga kolo popade, pritisne in takoj je bil mrtev. Zlomilo mu je roko na dveh mestih, zdrobilo čeljust in ranilo ga na glavi. Nesrečnež je bil star 44 let in doma iz fare Brusniške. Kakor kažejo delavske bukvice bil je zelo marljiv, zvest — pošten in — pobožen. Upajmo, da mu bo tudi Bog milostljiv. O tovarni v Rogu slišimo čudne reči. Pred nekimi tedni imeli so celo „štrajk“. Delo so morali ustaviti radi pomanjkanja vode, te jim namreč večkrat primanjkuje, a delavci so hoteli denar, a tudi tega bojda — ni, in tam se je začelo nekaj „mešati“. Zdaj je mir. Tudi v moralnem ozru bi imeli marsikaj grajati — pa saj si morete misliti — nad 200 delavcev obojega spola v tako samotnem, odljudnem kraju! Zeleti bi bilo tudi tu malo več nadzorstva. Čudno se tudi tukaj spolnuje nedeljska postava. Železni stroj pač miruje in praznuje, a delavci žagajo, tešejo, vlačijo hlode semtertje v petek in svetek. Tudi naši kmetje so se začeli zanimati za ameriške nasade, že letos se je nekaj zrigolalo in nasadilo in upamo, da bo to tudi druge spodbudilo, ki do zdaj vse to le nekako po strani gledajo. Denarja pač ni. Se vé, da se govori in piše, da se da z majhno svoto veliko doseči. Ko bi tudi to res bilo, za naše preubožno ljudstvo je tudi malenkost zelo občutljiva. Zadnjič je „Kmetovalček“ pisal, da po Dolenjskem v mnogih hišah celo leto mesa ne pokusijo, dostavljamo, da mnogi tudi brez zabele jedo. Tudi naši Amerikanci tožijo o žalostnih in revnih časih, vendar odhajajo dan na dan mnogi tje.

(V Loškem potoku) je v ponedeljek umrl ondotni nadučitelj g. Janez Bautan po kratki bolezni. Pokopan je bil v sredo ob obilni vdeležbi. Naj v miru počiva!

(Koroške novice.) Zavodov za ubožce je bilo l. 1895. na Koroškem 240. V teh se je razdelilo 7485 ubožcem vkup 124.031 gld. — V noči od 28. do 29. marca se je splazil neznan lopov v stanovanje vpokojenega č. g. župnika M. Jäger-a v St. Andražu, hoteč mu pobrati denar. G. Jäger je ležal bolan v postelji, uzmovič je z lučjo preiskoval izbo. Ko mu je bolnik žugal, da ga ustrelji, se je lopov norčeval iz njega. Se le ko je začel na glas klicati pomoči, je odnesel pete. — Pri običajnem velikonočnem streljanju zgodilo se je na več krajih zbog nemarnosti nekaj nezgod. — Rahel potres so čutili na Velikonoč v Trzinu ob tri četrt na 11. uro zvečer. — Deželni odbor je izdal drobno, nemško kopico o pregledovanju davčnega katastra. Izlata tako podučno knjižico zaukazal je deželni odbor občni zbor na predlog g. posl. Enspiejerja. Kakpek se dež. odbor po stari liberalni šoli ni oziral na potrebe Slovencev, in je deželni poštenj izdal slovo v nemškem jeziku. — V Beljaku in Volsberžu so ustanovili nemški prenapetnejši posebno pomožni odbore (kakor pravijo: „Hilfsausschuss“), ki naj pomagajo nemškim Celjanom zidati nemško hišo. Naša misel je ta, da Beljačani in Volsberžani celjskega nemštva nikakor ne bodo rešili, če je res že na tako slabih nogah, da mora beračiti pomoči po širnem svetu, in da tisti bóri groši, katere bodo naberačili,

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurznem listu
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

celjskim posili - Nemcem ne bodo pomagali in nam še manj škodovali.

(V Konjicah) se je osnoval klub prijateljev slovenskega petja, ki je vreden materijalne podpore.

(Odlikovanje.) Stajerski Slovenec Miha Razlag od Sv. Križa pri Ljutomeru, krojač v Gradcu, je bil meseca marca t. l. pri obrtni razstavi v Berolinu za svoja izvrstna dela odlikovan z najvišjim dobitkom, častno diplomu in zlato kolajno. Gospod Razlag je že minolo leto v Kajiri za svoje vzorce dobil prvi državni dobitok, zlati križec, in za svoja dela prvo darilo razstave, častno diplomu in veliko zlato svetinjo. V Parizu je dobil prvo darilo, častno diplomu in zlato svetinjo. Slovenec je torej v tej stroki posekal Angleže, Francoze in Nemce.

(Tretjo kapelanijo) je dovolilo ministerstvo za uk in bogočastje pri župni cerkvi sv. Janeza v Ljutomeru.

(V Radencih), znanih toplicah na Štajerskem, so zgradili novo kapelo v gotskem slogu; posvetil jo bode začetkom maja mariborski veleč. g. kanonik dr. Križanič. S tem bode ustrezno mnogim gostom, ki so doslej morali hoditi skoraj 3/4 ure do župne cerkve.

Telegrami.

Dunaj, 16. aprila. Včeraj popoldne je vsprejel nemški cesar zunanjega ministra grofa Goluhovskega v zasebni avdijenci.

Dunaj, 16. aprila. Nemški cesar je odpotoval včeraj zvečer ob 8. uri s posebnim vlakom v Karlsruhe. Cesar Franc Josip ga je spremil do kolodvora in se najpristrčneje poslovil od njega. — Državni kanceler knez Hohenlohe je odpotoval danes zjutraj v Berolin.

Dunaj, 16. aprila. Kipar profesor Tilgner je umrl danes dopoldne vsled srčne kapi.

Praga, 16. aprila. Titularni škof Holdhazy, bivši vzgojevalec nadvojvode Ladislava in Josipa Avgusta, je včeraj umrl.

Budimpešta, 16. aprila. (Poslanska zbornica.) V včerajšnji seji se je pričela razprava o proračunu za finančno ministerstvo. Posl. Molnar je v ime Ugronove frakcije pojasnjeval neugodne poljedelske razmere ter se pritoževal o vednem naraščanju zemljiškega in dohodninskega davka. Konečno je predlagal, naj se ustanovi samostojna ogerska banka in da v zakup užitninski davek. Posl. Neuman je obširneje govoril o zemljiškem davku.

Berolin, 16. aprila. Cesarica Avgusta je dospela danes zjutraj s princema z Dunaja.

Pariz, 16. aprila. Včeraj se je otvoril tukaj kongres za varstvo duševnih in umetnostnih lastnin. — Šestnajst držav je poslalo svoje zastopnike.

Pariz, 16. aprila. Povodom bivanja nemškega cesarja na Dunaju piše „Temps“, da je prijazen vsprejem na Dunaju najboljši porok za utrjenje zveze mej Nemčijo in Avstro-Ogersko.

Proti hripavosti

učinkujoče, kašelj omehčujoče, sliz razkrajajoče sredstvo je prsni sirup lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta), kateri se uporablja prav uspešno. — Cena steklenici 35 kr. 12 stekl. gld. 3-60. 123 (50-9) 3

Tuji.

14. aprila.

Pri **Stonu**: Berlio iz Mošenj. — Mešček, Schwentner iz Brežie. — Fertin iz Bele Peči. — Goldmann, Krank, Erentthal, Weniger, Reinisch, Engel z Dunaja. — Miklus in Gaberček iz Gorice. — Knaus z Reke. — Eisler iz Budimpešte. — Dolenc, Havlicek iz Maribora. — Majdič iz Domžal. — Uratarič iz Krnova. — Maas, Mucha, Šabec, Mankoč iz Trsta. — Hruša iz Lipice. — Grabner iz Radovljice. — Fichtenau iz Novega Mesta. — Omahen iz Postojne. — Dullar iz Gradca. — Carlshausen iz Hornwald-a.

Pri **Matiču**: Schalit, Engelberg, Leich, Saxl, Menkes, Singer, Mannheimer z Dunaja. — Mandl iz Pincehely-ja. — Jelovec iz Skofje Loke. — Pirnat iz Zatišine. — Podboj iz Planine. — Ringel iz Linca. — Treo iz Postojne. — Holzer iz Beljaka. — Močnik iz Kamnika.

Pri **Jutnem kolodvoru**: Poljanec iz Vipave. — Böhm z Dunaja. — Gonuga iz Josefstadt-a.

Pri **bavarskem dvoru**: Weber iz Kočevja. — Wolf iz Liefeld-a.

Pri **avstrijskem caru**: Dolenc z Grma. — Ahačič iz Tržiča. — Intihar iz Starega Trga.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Molarna v 24. urah v mm.
15	9. zvečer	733.7	6.6	sl. svzh.	oblačno	
16	7. zjutraj	735.1	1.6	sl. jvzh.	jasno	0.0
	2. popol.	735.0	11.5	pr. m. zah.	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 6.8° in za 2.9° pod normalom. — Danes zjutraj slana.

Herbapny-jev podfosfornasto-kisli apneno-železni sirup

Ta 26 let z največjim uspehom rabljeni, prsni sirup raztaplja sluz, upokojuje kašelj, pomanjšuje pôt, daje slast do jedi, pospešuje prebavljanje in redilnost, telo jači in krepi. Železo, ki je v sirupu v lahki si prilagajajoči obliki, je jako koristno za narejanje krvi, raztopljuje fosforno-apnene soli, ki so v njem, pa posebno pri slabotnih otrocih pospešujejo narejanje kosti.

Cena steklenici je 1 gld. 25 kr., po pošti 20 kr. več za zaviljanje. 299 20-9

Svarilo! Svarimo pred ponaredbami, ki se pojavljajo pod enakimi ali podobnimi imi in, a so vendar posvoji sestavi in svojem učinku popolnoma različne od našega originalnega 26 let obstoječega podfosfornasto-kislega apneno-železnega sirupa. Zahteva naj te torej vselej izrečno Herbapny-jev apneno-železni sirup. Pazi naj se tudi na to, da je zraven stojiča oblastveno protokoliрана varstvena znamka na vsaki steklenici in prosimo, ne dajte se zapeljati niti z nižjo ceno, niti z družimi pretvezami, da bi kupili kake ponaredbe! 27 20-20

Dunaj, lekarna „zur Barmherzigkeit“

VII/1, Kaiserstrasse 73 in 75.

Zaloga tudi skoro v vseh lekarnah.

Tovarniška zaloga 248 20-3
šivalnih strojev in pristojev za vozarenje

IV. Jax v Ljubljani, Dunajska

cesta šte. 13

prilporeča kot najboljši pristoj za vozarenje na daljavo

„Dürkopp-Diana“

Katalogi zastoj in franko.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so moji rajni materi izkazali poslednjo čast ali ji kakorkoli poslednjikrat dokazali svojo ljubezen, meni pa svoje sočutje, se zahvaljujem z dna srca.

293 1-1

Ivan Belè.

Jas Najnižja cena. 21

Najnoveste
klobuke

za 235 15-6

gospode in dečke

iz klobučine

prilporeča velespoštovanjem

C. J. Hamann

v Ljubljani, Glavni trg št. 8.

Jas Najnižja cena. 21

Sidro
Liniment. Capsici comp.

18-9 z lekarn Richter-jeve v Pragi 296

priznato izvrstno bolečine olajšujoče mazilo je dobili posodica po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. v vseh lekarnah. Zahteva naj se to sploh priljubljeno domače zdravilo kar kratko kot 726 70-37

Richter-jev liniment s „sidro“

ter sprejme iz previdnosti le v steklenicah z znano varstveno marko „sidro“ kot pristno.

Richter-jeva lekarna

pri zlatem levu v Pragi.

Schicht-ovo
milo

z znamko „ključ“ je neprekosljivo dobro in ceno.

233 1

Dunajska borza.

Dne 16. aprila.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 10 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 10 „
Avstrijska zlata renta 4%	122 „ 45 „
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101 „ 30 „
Ogerska zlata renta 4%	122 „ 10 „
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	98 „ 95 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	982 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	358 „ 50 „
London vista	120 „ 40 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „ 85 „
20 mark	11 „ 77 „
20 frankov (napoleonidor)	9 „ 56 „
Italijanski bankovci	44 „ 10 „
C. kr. cekini	5 „ 67 „

Dne 15. aprila.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	149 gld. 75 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	156 „ — „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194 „ 50 „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ — „
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140 „ — „
Dunavske vravnave srečke 5%	127 „ — „
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107 „ 50 „
Posojilo goriškega mesta	112 „ — „
4% kranjsko deželno posojilo	98 „ 35 „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 „ 20 „
Prijoritne obveznice državne železnice	221 „ — „
„ južne železnice 3%	166 „ 25 „
„ južne železnice 5%	129 „ 50 „
„ dolenskih železnice 4%	99 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	204 gld. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	139 „ — „
Avstrijskega rubečega križa srečke, 10 gld.	18 „ 25 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	25 „ 75 „
Salmove srečke, 40 gld.	69 „ 25 „
St. Genois srečke, 40 gld.	71 „ 50 „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	61 „ — „
Ljubljanske srečke	22 „ 25 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	159 „ — „
Akcije Ferdinandovesev. železn., 1000 gl. st. v.	3415 „ — „
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	445 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	96 „ — „
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	65 „ — „
Montanska družba avstr. plan.	84 „ 30 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	162 „ — „
Papirnih rubljev 100	127 „ 12 „

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri šrebanjih, pri izšrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.